

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. évf. 3. szám

2005. MÁRCIUS

Medugorje, Križevac

- I. Ó a nyüzsgés végtelen
Állítsál meg, Istenem
Legalább most legyünk csendbe'
Döbbsen az ítéletre
- II. Jézus vállán a kereszt
Fogva tart és nem ereszt
Fogva tartja, nem ereszt
Érettünk életét veszt
- III. Jézus a földre kerül
Fájdalmasan, végtelenül
Én löttem föl, miattam is
A földön fekszem magam is
- IV. Szűzanyánk és Jézusunk
Bánatban találkozunk
Ti mindketten velünk vagytok
Rosszban-jóban el nem hagytok
- V. Simon, a cirenei
A keresztet cipeli
Talán senki sem irigyl
Készek vagyunk Veled vinni?
- VI. Veronika, hősi lélek
Veled együtt én is kérek
Isteni képmást lelkembe
Hogy azt többet ne feledje
- VII. És most megint elesett...
Jézusunk, már sok neked
Mégsem mondd, hogy elég
Vigye „más el a balhét”...
- VIII. Ti sírtok itt, asszonyok
Akkor hát én hol vagyok?
Nekem is szól a tanítás
Rám is fér a megbocsátás
- IX. Jézusom a porba hullsz
Mozdulatlanul simulsz
Mennyei Atyád kezébe
Ezért kelsz föl ismét végre
- X. Ruhátlanul dicsőséges
Bár a látvány inkább rémes
Urunk, hogy megaláztak
Csak miénk a gyalázat
- XI. Keresztfára felszegeztek
Kínban görcsöl egész tested
Mi meg félre fordulunk
Ilyet nézni sem bírunk
- XII. Te Isten fia valál
Mégis elért a halál
Ezt is vállaltad velünk
S adtál életet nekünk
- XIII. Véglegesen tehetetlen
Halott tested a kereszten
Nekünk adtad, hogy levegyük
És Oltáriszentségként együk
- XIV. Eltemetve a búzamong
Hogy kicsírázzon harmadnap
A sírbeli nyugalom:
Már isteni hatalom
- XV. Jézusunk, hogy feltámadtál
Bennünket mind megváltottál
Te vagy Út, Igazság, Élet
Dicsőséged minket éltet!

Fejérdy Tamás

Újlaki szentek: Arimateai Szent József

Volt egy József nevű tanácsos, derék és igaz ember, aki Arimateából, Judea egy városából származott, és maga is várta Isten országát. Ez nem értett egyet határozatukkal és eljárásukkal. Bement Pilátushoz és elkérte Jézus testét. Aztán levette, lepelbe takarta és egy sziklasírba helyezte, amelybe még senkit sem temettek.” (Lk 23, 50-53). Így vagy ehhez hasonlóan beszél el a négy evangélium József szerepét az üdvösségtörténetben, és ennek egy mozzanatát ábrázolja templomunk mennyezetének középső festménye. Üresek már a keresztek, Mária, János és Magdolna jönnek lefelé a Golgotáról, Arimateai József és társai pedig halotti lepelbe takarva sírjához viszik Jézust. (Mint ismeretes, a mennyezet falikepét Rakossányi Dezső készítette 1925-ben.)

József nem fontos szereplő, de fontos pillanatban tesz valami jót. Talán ennek köszönhető, hogy apokrifek és legendák szívesen foglalkoztak alakjával. Az apokrif Péter-evangélium (II. század) még csak annyiban színezi az eseményt, hogy ott József előre, még a kereszthalál előtt kéri el a testet Pilátustól, aki Heródeshez irányítja őt kérésével. Későbbi leírások tovább szövik a történetet: az egyik szerint a zsidók

bebörtönözték tetteért Józsefet, ő azonban csodálatos módon kiszabadult. Szintén ókori mesés történet, hogy Titusz császár, aki Jézus halálát akarja megbosszulni Jeruzsálemben(!), egy toronyba zárva bukkan rá Józsefre, akit mennyei eledel tartott ott életben. Más legenda Józsefben látja a liddai egyház megalapítóját.

A mennyei eledel központi motívum a középkor egyik legnépszerűbb mondájában, a Szent Grál történetében. Az eredetileg még valószínűleg kereszténység előtti kelta monda és Arimateai József nyugati térítő útjának legendája – miszerint Lázárral és nővéreivel együtt Marseille-be ment volna, majd Hispániában Szent Jakab püspöké tette volna meg, de végül még Angliába is eljutott volna – összekapcsolódott. Ettől kezdve a Grált annak a kehelynek tekintették, amelybe József felfogta volna Krisztus kifolyó vérét, és később ez a kehely mennyei eledellel táplálta az őt őrző lovagokat. A titokzatos Grál-várat csak a kiválasztott lovag találhatta meg: ez a kontinentális legendák szerint Perceval /Parsifal, a

britanniai változat szerint viszont Sir Galahad volt – aki „királyok véréből származik, s Arimathiai József véréből”, olvasgatjuk Malorynál.

folytatás a 2. oldalon

A képviselőtestület februári üléséről

A közös ima után András atya bejelentette, hogy a nyári napközi támogatására a Humanitas Civitatis Alapítványhoz beadott pályázatunkkal 200 000 forint támogatást nyertünk.

Az ülés fő napirendi pontjaként András atya ismertette a 2004. évi számadást, majd a 2005. évi költségvetést. A plébánia 2004. évi bevétele a kapott támogatásokkal elegendő volt a plébánia fenntartási költségeire, valamint a 2004. évre előirányzott és elvégzett templomrestaurálási munkák kifizetésére. A 2005. évre vonatkozóan takarékos költségvetést kellett összeállítanunk, mivel várható bevételünk az ÁFA visszaigénylés összegével biztosan csökken. Ezért fokozottan számítunk az újlaki hívek áldozatos segítségére önkéntes adományok, perselypénz, második vasárnapi célgyűjtés és alapítványi befizetések formájában. Fontos lenne, ha tudatosodna mindannyiunkban, hogy a plébániát egész évben folyamatosan kellene támogatnunk adományainkkal, nem csak év végén, hogy működése zavartalan legyen.

Ezután a küszöbön álló nagybőjt lelki programjait beszéltük meg. A hagyományokhoz híven rendszeres zsolozsma és keresztút imádkozással, valamint a virágvasárnapot megelőző triduummal készülünk húsvét szent ünnepére.

Az aktuális hírek, hozzászólások után az ülés a késő esti órákban imával ért véget. *H. B. E.*

Németh Teréz Anikó

Újlaki arcok

1957-ben születtem egy dunántúli kis faluban. Nagyszüleim szobájában szép mives keretben ott függött a házi áldás. Hamar rácsodálkoztam a gyönyörű mondatokra, ám azt tapasztaltam, hogy ránk nem igazán érvényesek. Mégis bíztam benne, hogy egyszer majd minden sora igaz lesz a saját életemben. Korán eldöntöttem, hogy gyógypedagógus leszek. Nővérem gyermeke betegen született, halmozottan fogyatékos volt. Ennek ellenére a kislány és köztem nem volt kommunikációs zavar, értettük és szeretettük egymást. 1979-ben diplomát szereztem a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolán. Azóta pszichopedagógusként dolgozom lelki sérült és pszichiátriai beteg gyermekek otthonában 26 éve. Türelem, szeretet, optimizmus és hit – ennyi kell a mi munkánkhoz. Három gyermekem közül kettőben ugyanezt az elfogadást, szeretetet látom, ha beteg emberek társaságában vagyunk. Izolda lányom végzős hallgató a Nemzetközi Pető Intézetben, konduktor-tanító lesz. Nagyon becsülöm türelméért, kitartásáért, gondosságáért. Trisztán fiam segítő szándéka, figyelmessége az öregek és a betegek iránt sokszor megmelengeti a lelkem. Biztos vagyok benne, hogy ő is segítő munkát fog végezni nagykorában.

Középső gyermekem Ingrid, 16 éves középiskolás, az ő érdeklődése a tudományok és a művészetek felé irányul leginkább. Édesapjuk súlyos betegségben, váratlanul meghalt másfél évvel ezelőtt. Azóta sok minden átértékelődött az életünkben, többet figyelünk egymásra, jobban becsüljük az életet. Férjem hívő katolikus óbudai polgári családban nőtt fel. Sokat tanultam tőle. Ő vitt először Újlakra is. Itt lettem felnőttként elsősorló, itt kötöttünk házasságot. Gábor életében nem telt el úgy nap, hogy ne ment volna templomba. Hitét mégis magányosan élte meg, nem igényelte a közösségbe tartozás élményét. György atyára tisztelettel és szeretettel nézett fel, ahogy mi is valamennyien a családban. Házasságunk mindezek ellenére annyi megpróbáltatáson ment keresztül, hogy 19 év után felbomlott. A különélés során sem szakadt meg azonban kapcsolatunk, sőt, élete végén sikerült is lelkileg támogatni őt a nehéz órákban.

Újlakon sokáig vendégnek éreztem magam, nem voltak gyökereim, hagyományaim, nem éreztem magam igazi kereszténynek, mígnem 10 évvel ezelőtt találkoztam Lasetzky Frigyesné Krisztával, aki elhívott napközis tábort szervezni. Kriszta elfogadása, szeretete, biztatása segített át félelmeimen, nehézségeimen. Biztam benne, meg mertem osztani vele életem hibás döntéseit is. Szeretett és segített, sokat köszönhetek neki. Ő elment, de örökölt hagyta a nyári napközis tábor hagyományát, és rám bízta a sok kedves újlaki gyermeket és fiatalat. Várjuk őket idén nyáron is.

Arimateai Szent József folytatás az 1. oldalról

Amikor a XV. századi angol szerző egy könyvbe gyűjti össze az Artúr királlyal kapcsolatos történeteket, a jelenésként előtűnő Arimateai Józseffel még misét is mondat, melynek leírása a következőképpen kezdődik:

„Ekkor úgy látták, mintha egy férfi és négy angyal szállott volna alá a mennyekből, a férfi pedig úgy volt öltözve, mint a püspökök, keresztet tartott a kezében; az angyalok egy székben hordozták őt, s lehelyezték az ezüst asztalka elé, melyen a Szent Grál állott, s úgy tűnt, mintha a következő szavak lettek volna a homlokára írva: »Józsefet látjátok, a keresztény hit első püspökét, kinek maga az Úr jött segedelmére Sarras városában a Kegyelem Helyén.« A lovagok felette igen elcsodálkoztak, mert a püspök több mint háromszáz évvel annakelőtte elhalálozott.”

Ha torzult formában is, de a szent tiszteletét fejezik ki az ilyen mesés történetek is. Maga az egyház a tridentin zsinat után összeállított *Martyrologium Romanum* gyűjteményben a szentek között nevezi meg Arimateai Józsefet és március 17-ére teszi emlékűnnepét. Húsvétra készülve különösen érdemes elgondolkodni József szerepéről és személyéről. *Maga is Jézus tanítványa volt* (Mt), bár a zsidóktól való félelmében csak titokban (Jn) – jószándékú tehát, de óvatos, hiszen *gazdag ember* (Mt), *előkelő tanácsos* (Mk), akinek van mit vesztenie, ha megvallja a Krisztus követését. Mint Nikodémus, nappal ortodox zsidó és éjjel titkos tanítvány. Opportunisták, kecskét és káposztát egyaránt őrizgetők? Ám úgy látszik, Jézus türelmes velük, bízik bennük. És nem hiába: amikor már végképp *nem értett egyet határozatukkal és eljárásukkal* (Lk), *bátran bement Pilátushoz* (Mk), hiszen mégiscsak *derék és igaz ember* volt (Lk), és szint vallott. Pedig: amivel nem értett egyet, az már végre is hajtatótt, Jézus halott. Úgy tűnik, a sokáig habozó vagy legalábbis taktikázó József a bukás pillanatában kötelezi el magát végérvényesen az igaz ügy mellett. A halott Mester igazsága azért még igazság, gondolhatta. Vagy lehet, hogy megerősödő hitéből nagyobb remény fakadt?

Szaszouszky József

Húsvét – Eukarisztia – papság

címmel hallgathattuk meg Szuromi Szabolcs Anzelm atya lendületes, szuggesztív előadását e három, a hívő ember életét alapvetően meghatározó, egymással szorosan összefüggő témáról.

Amikor a tanítványok összeültek Mesterükkel a Pászká megünneplésére, még nem tudták, mi történik; valójában csak Jézus feltámadása és mennybemenetele után, Pünkösd fényében ébredtek az utolsó vacsora jelentőségének tudatára. Az Egyház hagyománya hűségesen megőrizte hitünk eme központi tanítását, bár voltak, akik kétségbe vonták, hogy Jézus szó szerint értette volna, amit mondott. Mostanra a modern nyelvészet eszközeivel is alá lehet támasztani azt, amit az egyházatyák is rendületlenül vallottak és hirdettek, és ami nélkül vallási szertartásaink kiüresednének, a szentmise pedig élettelen „megemlékezésé” degradálna: Isten Fia valóban a lehető legkomolyabban azt akarta, hogy az anyagi világban testi, megfogható formában is velünk maradjon a világ végéig.

Az utolsó vacsorán a kenyértörés pillanatában mintegy megáll az idő egészen harmadnap hajnalig: Jézus kiragadja a vele közösségben levőket az időből, egybefogja az ünnepi lakomát a másnap beteljesülő tényleges áldozattal és a megdicsőüléssel, hogy azután amikor parancsa szerint „emlékeztére” szerettei összegyűlnek, egyetlen cselekményben válják jelenvalóvá ez a három esemény. Amikor ugyanis a szentmisében az átváltoztatáskor a pap megismétli Jézus szavait, mi is kiragadtunk az időből, hogy részessüljünk Jézus Krisztus keresztáldozatából, megtisztuljunk, és teljesen az övéi legyünk, elővételezve saját és környezetünk életére az ő eljövendő királyságát.

Figyeljünk fel arra, hogy Urunk az utolsó vacsorán valójában két szentséget alapított: azzal, hogy apostolait felszólította, hogy ezt cselekedjék az ő emlékeztére, az ő egyetlen és tökéletes papságának részeseivé tette őket, hogy testvéreik szolgálatára az örök áldozatot bemutassák, és

így mindannyian részesülhessenek kegyelmi adományai-ból. Esendő, bűnös embereket választott és választ azóta is, hogy közvetítsék szeretetének jeleit az Egyház minden tagja számára. Ez a feladat megtisztelő, egyben – minthogy senki sem lehet méltó, különösen nem jogosult a papi szolgálatra – megterhelő, hiszen a papnak naponta szembe-sülnie kell saját méltatlanságával, amihez a kellő lelki-erőt csak Isten adhatja meg. Természetesen a papnak kötelessége, hogy törekedjék a tökéletességre és a megszentelődésre a szentmise gyakori (ám lehetőleg nem napi többszöri!) bemutatásával, a zsolozsma imádkozásával, gyakori lelkiismeret-vizsgálattal, önmegtagadással – amelyek egyben a mi eszközeink is az örök haza felé vezető úton haladva.

Ismételten emlékeztetünkbe kell tehát idéznünk, hogy az átváltoztatás pillanatában a pap Jézus Krisztussal, az Isten Fíával személyi egységben cselekszik, tehát ily módon nem lehet tárgya semmilyen elvárásnak vagy kritikának. Pedig valahányszor szentmisére megyünk – sokszor tudattalanul is –, elvárásokat támasztunk: ne legyen túl hosszú, bölcs tanítást halljunk stb., és ilyenkor ezeket az elvárásokat valójában azzal szemben támasztjuk, aki előtt nem lehet eléggé megalázkodnunk: a teremtő és gondviselő Istennel szemben.

Becsüljük meg tehát papjainkat, és imádkozunk értük, hogy legyen erejük újra és újra Isten színe elé állva mindannyiunk számára újabb kegyelmeket kieszközölni az egyetlen neki kedves áldozattal. Imádkozunk újabb hivatásokért, hogy legyenek, akik vállalják ezt a szép, de embert próbáló feladatot. Ajánljuk fel saját magunkat Istennek, hogy minket is átváltoztasson, hogy az ő Testének-Vérének részesei és részei legyünk, és így épülhessünk presbitereinkkel együtt egyetlen közösséggé, melynek feje Jézus Krisztus, az örök Pásztor.

Az előadás alapján összeállította: *Dr. Molnár Gábor*

Gyertyaszentelőkor történet

A hideg idő ellenére sokan voltunk templomunkban. A szentmise kezdetén a ministránsok megszentelt gyertyákat osztottak a híveknek. Sötét, havas, téli estén a gyertyafény különösen szépen tud világítani. Az egymás után fellobbanó lángok bearanyozták a templomot. Egy fiatalemberre lettem figyelmes, akit eddig még sosem láttam itt. Nagy táskáját letéve zavartan álldogált a padosorok között. Jobbra-balra nézegetve félénken megkérdezte tőlem: Tessék mondani, most milyen körmenet lesz? Én is részt vehetek rajta? Gyertyaszentelő ünnepe van, mindnyájan körülmegyünk a templomban, jöjjön csak nyugodtan – feleltem. Neki is jutott szentelt gyertya. Óvatosan megfogta és beállt a körmenetbe. A gyertyaláng megvilágította arcát, láttam, ahogy az odatartozás mosolyával vigyázva lépked a gyerekek és felnőttek, nagymamák és nagypapák után.

A szentbeszédben András atya arról beszélt, hogy Jézus bemutatásának ünnepén a gyertyák fényénél bemutatathatjuk szeretteinket, azokat, akikért különösen könyörögnünk kell. Idehozhatjuk örömeinket, gondjainkat. Szokás megszentelt gyertyát gyújtani bajban, betegségben, még viharban is. A fiatalemberre pillantottam, aki ott maradt leghátul ülve, egész szentmise alatt szorongatva a már csonkig égett gyertyát. Imádságban bemutattam enyéimet, és a fiatalembert is beleszóltam a könyörgésbe, hogy a fellobbant gyertyafény máskor is vezesse ide.

Keglevich Lászlóné

Minden nap

Sokáig nem tudtam, hogy lehet szorosabban is Krisztushoz tartozni. Az elmúlt adventben azonban elhatároztam, hogy mindennap részt veszek szentmisén, és odaszánásomat napi áldozással pecsételtem meg.

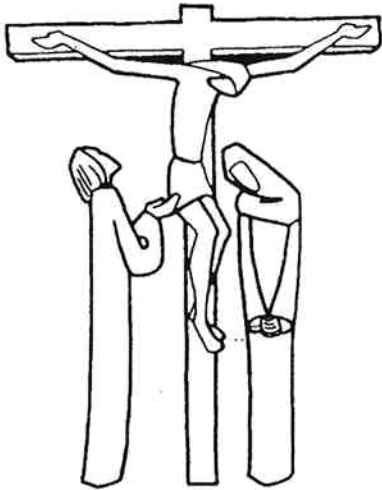
Advent elmúlt, de én azóta is nap mint nap megtalálom a módját, hogy eljussak a liturgiára és együtt lehessenek Jézussal a szentáldozásban. A Vele való egyesülés számtalan kegyelem forrása. Ha reggel veszem Őt magamhoz, erőt ad a naphoz; ha este térek be Hozzá, segít lecsendesíteni a bennem dülő viharokat. A mindennapi szentáldozás öröme elkísér és megerősít. Krisztus szeretete átjár, kérdéseimre választ kapok, és egyre közelebb kerülök Hozzá.

Ez a megtapasztalás azonban nemcsak az én osztályrészem lehet. Jézus Krisztus mindenkit hív és vár, hiszen azt akarja, hogy életünk legyen, és bőségben legyen! (vö. Jn 10, 10)

Júling Erika

Fohász

Szent Szívedbe, Jézusom, rejtem minden óhajom.
Te értem oly sokat túrtél, keresztfára feszítettél.
Légy bánatban és örömben mindenkor az én szívemben,
Hogy sebedbe helyezzem minden imám s kérelmem.

Szent Szívedbe, Jézusom, rejtem bűnöm s bánatom,
Honnan kegyelem s bocsánat, édes béke reám árad.
Mert midőn Szent Véred hullott, szereteted reám gondolt,
S midőn végsőt dobbant Szíved, nekem szerzett új életet.

Szent Szívedbe, Jézusom, rejtem sok nehéz gondom.
Bátran bízva a jövőben, mint gyermek anyja ölében.,
Úgy nyugszik ott, békén pihen, tudja, hogy nincs veszedelem,
Bár örvények tátonganak lába alatt az anyának.

Szent Szívedbe, Jézusom, rejtem minden rokonom.
Mindenkit, kit szeretek, felajánlok Teneked.
Nevüket ird Szent Szívedbe, rejtsd el őket Szent Sebedbe,
És ha nem lehetek velük, gondozd őket, s légy mindenük.

Szent Szívedbe, Jézusom, temetem el bánatom.
Taníts meg csendben szenvedni, szenvedve Téged szeretni.
Mert amit érted szenvedünk, az lesz a mi dicsőségünk.
Fényforrássá válik majdan, ha most küzdünk ezer bajjal.

Szent Szívedbe, Jézusom, rejtem öröm, s vígságom.
Csillogó fény ne kábítson, Tőled el ne választ hasson
Sem szerencse, sem boldogság, röpké öröm s más hiúság.
Oly szívet adj énnekem, mely mindenkor hű legyen.

Szent Szívedbe, Jézusom, rejtem el minden dolgom,
Hogy munkámat jól végezzem, hivatásom jól betöltssem,
Segíts erre Szentséges Szív, mert ki fárad és hozzád hív,
Annak nagy lesz a jutalma, övé a menny birodalma.

Szent Szívedbe, Jézusom, rejtem bűnöm, s bánatom,
Kérésem és szeretetem, aggódásom s törekvésem.
Mindent, ami lelkem bántja, Szent Szív, szívünk jó barátja
Ó hallgass meg, légy most velünk, hogy főnt egykor Veled
legyünk. Amen.

Kedves imáját egyik olvasónk küldte be szerkesztőségünknek

március 15., nemzeti ünnep

Újlak, 1848/49

1848

Ebben az évben az ősz előrehaladtával október és november hónapban a kolera nevű végzetes keleti járvány, amely már 1831-ben kiváltképp ebben a külvárosban sok áldozatot szedett, ismét pusztított, azonban mégsem olyan súlyos mértékben, mint a fent említett évben. Az emberek ugyanis okulván a korábbiakból, miszerint ez a betegség nem ragályos, és a benne elhunytakat megkülönböztetés nélkül a szokásos módon és kellő tisztelettel kell eltemetni, a különböző óvintézkedéseket megtéve békésen és nyugodt lélekkel voltak, Istenbe vetett szilárd bizalommal mindennapi ügyeiket minden felfordulás nélkül intézték, és kölcsönös szolgálatokkal segítették egymást. A gyermekek és felnőttek közül összesen 58-an haltak meg.

1849

Ennek az évnek az elején január 5-én a császári-királyi hadsereg Alfred Windischgrätz herceg tábornagy vezetésével, miután a magyarok önként elhagyták Budát és Pestet, és az országgyűléssel együtt, amelyet korábban az év végéig Pesten tartottak, Debrecenbe távoztak, a fentnevezett városokat elfoglalta. Ezután itt közel 4 hónapig minden előrehaladás nélkül tartózkodott, sőt, a magyar hadseregtől, amely ez idő alatt csodálatra méltóan megszerveződött és felállított, több csatában legyőzetvén, részben a táboraiban pusztító kolera betegségtől pusztított, miután korábban a hajóhídon is tűz pusztított, a budai palotában mintegy 4000 katonát hátrahagyva, mindenfelől a magyaroktól körülvéve és szorongatva, Esztergom és Győr felé távozott. Nem sokkal ezután a győztes magyar hadsereg, 30.000 [fő], Komárom városát fölszabadítva az osztrákok ostroma alól és megfutamítva őket, nagy tetszéssel és örömmel Görgey Artúr fő tábornok vezetésével május negyedikén délelőtt tájt Budára érkezvén a palotát ostromolni kezdte.

A szerencsétlen emlékezetű Hentzi tábornok, látva a magyarok komoly erőfeszítését a vár elfoglalására, különböző ágyukból Budát és Pestet éjjel-nappal szinte szünet nélkül lövette és sok házat felgyújtatott; mígnem sok merész próbálkozás után a bátor magyar hadseregnek sikerült május 21-én a hajnali órákban, megtörvén az ágyuk erejét a Fehérvári kapunál, a falakat, a várat fegyveres erővel megostromolni és elfoglalni. Ez alatt az ostrom alatt, míg Budán a Vízivárosban több mint 100 ház a tűz martaléka lett, másokat meg a szakadatlan golyózápor rongált meg és pusztított el, a magyar lakosok innen Új- és Óbudára húzódtak vissza. Nem sokkal később, ti. július hónapban a császári csapatok az orosz hadsereg együttműködésével, Győrnél levérvén a magyar felkelőket, Budát és Pestet minden ellenállás nélkül elfoglalták, és folytatva az üldözést, miután a felkelőket több csatában Szegednél és Temesvárnál legyőzték, őket, leginkább aktív fővezérükkel, Görgeyvel Világos mellett fegyverletelre kényszerítették, és így ennek az áldatlan háborúnak és a kossuthi felkelésnek, amely az államnak minden szempontból hatalmas károkat okozott, és a katolikus klérusból is sokakat kompromittált, véget vetettek.

Ez évben tavasz elején május hónapban újból megnyílt és működni kezdett, miután a tekintetes helyi törvényhatóság, valamint az előljárásság csinos bejáratot készíttetett, és ennek következtében lehetőség nyílt rá (miután 1837 óta szünetelt), a régi temető, mely ennek a külvárosnak a szélén fekszik a dombon, a mellett az út mellett, amely Kiscellbe vezet. A kezdés pedig az első árokkal az észak felé eső óbudai kápolna közelében történt, amely szélén a feljegyzés szerint 1810-ben is az első temetés volt.

Eberling József plébánosnak a *Historia Domus II.* kötete 296k. lapján található latin nyelvű feljegyzését fordította Sz. J.

Családi események

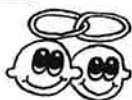
A keresztség szentségében részesült:

február 27-én Eördögh Dalma Margit.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

február 19-én Vaszari Péter és dr. Bárdosi Orsolya.

Halottaink:

Dr. Forintos György, Szomráky Arisztid, Miklós József, Lékó Boldizsárné, Donaberger Emilné (70), Turi Jánosné (80), Kovács József (81), Privitzer Ottó (82), Fehérvári Attiláné (61).

Január 16-án hosszantartó és súlyos betegség után 92 éves elhunyt Dr. Tömör-Tones Edéné, Vörös Csilla édesanyja. Hozzátartozói, köztük Gábor és Csilla alázatos türelemmel ápolták éveken át. A domonkosok temették, Újlakon szentmise volt lelki üdvéért. Nyugodjék békében.

Szent Józsefmária Escrivának, az Opus Dei alapítójának gondolataiból

408. A bűnbánó lelkület főként abban áll, hogy gyümölcsözővé tesszük mindazt a sok apróságot – cselekvést, lemondást, áldozatot, szolgálatot... –, mellyel nap mint nap utunk mentén találkozunk, átalakítva azokat a szeretet, a bűnbánat cselekedeteivé, önmegtagadásokká, és virágcsokrot készítve belőlük a nap végére: egy szép csokrot, amit Istennek ajánlunk!

464. Az Úr szántófeldje termékeny és vetőmagja jó. Ezért mikor világunkban megjelenik a konkoly, ne kételkedj: az emberek, különösen a keresztények megfelelő viselkedése hiányzott; elaludtak, és szabad teret engedtek az ellenségnek.

– Ne panaszkodj: a panaszkodás nem terem gyümölcsöt; viszont vizsgálj felül a saját magatartásodat.

863. Kezeld szeretetteljesen, gyengéden – keresztény szeretettel – azt, aki tévedésben van, de ne tőrj megalkuvást abban, ami szent Hitünkkel ellenkezik.

879. Utasítsd el a nacionalizmust, mely megnehezíti a megértést és az együttélést: sok történelmi helyzetben ez az egyik legveszedelmesebb akadály.

És utasítsd el még erőteljesebben – mert árthatmasabb lenne, mint valaha – ha az Egyház Testében akarnák bevezetni, ahol a leginkább ragyognia kellene minden és mindenki egységének a Krisztus iránti szeretetben.

885. Néha meg kell kötni valakinek a kezét, tisztelettel és mértékkel, szemtelenség és udvariatlanság nélkül. Nem bosszúból, hanem segítségként. Nem büntetésül, hanem orvosság gyanánt.

(Az idézetek forrása: Josemaría Escrivá: Kovácstűzhely, fordította dr. Erdő Péter)

IGE-IDŐ

Kedves testvérek!

Erre a hónapra a Bírak könyvéből választottam egy részt. Gedeon, hogy legyőzze a midiánitákat, égőáldozatot ajánl fel Istennek, aki azt szívesen fogadja és megjelenik Gedeonnak. Ő azonban megijed attól, hogy színről színre látja az Urat, és félni kezd. Ekkor „... az Úr azt mondta neki: 'Béke veled! Ne félj, nem halsz meg!'" (Bír 6, 23)

A mi közös áldozatunkra, a szentmisére is szívesen tekint Isten. A liturgia során nap mint nap találkozhatunk Vele az Oltárszentségben, és láthatjuk Őt a kenyér és a bor színei alatt. Milyen nagy kegyelem ez! De vajon mutatunk-e be Neki áldozatot egyénileg? Felajánlunk-e Neki valamit az életünkben? Letesszük-e elé pl. rossz szokásainkat, amelyek már-már gúzsba kötnek? Végzünk-e önmegtagadásokat, legalább most, a nagybőjtben? Lemondunk-e valami akárcsak kicsi dologról az Ő kedvéért?

Egyáltalán: meghalljuk-e a hangját vagy túl nagy a zaj körülöttünk és bennünk? Csöndesedj el, és tedd fel a kérdést magadnak, testvérem: békességben élsz? Béke van veled és benned? Ha igen, törekszel-e arra, hogy megőrizd és kisugározd? Ha nincs benned békesség, miért nincs? Haragszol valakire? Sebeket hordozol és nem engeded fölfakadni őket? Elégedetlen vagy?

Bocsáss meg! Akarj meggyógyulni a lelki sebekből és fogj hozzá: imával, gyónással, tisztázó beszélgetéssel nagy lépéseket tehetsz előre. Isten

szemével nézd magadat: miért teremthetett pont oda, ahova, és miért olyanok, amilyen vagy?

A nagybőjti szent idő nagy ajándék mindnyájunknak. Jézus Krisztus hív és vár, hogy társai legyünk a bőjtben, az áldozatvállalásban, a kereszthordozásban. Mélyebb odaadást vár tőlünk: ne csak tudjuk, de érezzük és éljük át, hogy a megváltás szabadulást és reményt hoz. Új élet lehetősége tárul fel, a krisztusi életé. Éljük ezzel a lehetőséggel, testvérek!

Júlia Erika

A szentségimádásról

Varga László, a kaposvári Szent Imre templom plébánosa, így ír nemrégien megjelent kis könyvében a szentségimádásról: „Nemcsak önmagunk miatt megyünk szentségimádásra, nemcsak a Jézussal való személyes találkozás ajándékáért, hanem másokért, a Test többi tagjáért is. Egy testnek vagyunk a tagjai, és minél jobban átjárja a tagokat Isten szeretete, annál inkább akarnak segíteni, szolgálni másokért és másoknak. Ezért a szentségimádás szolgálat is. Ugyanazt tesszük, amit azok, akik az evangéliumi történetben leengedték a tetőn keresztül Jézus elé béna társukat. Mi is közbenjárunk másokért, csendben odavisszük Jézus elé azokat, akik szükségét szenvednek, vagy akiket a szívünkbe zártunk. Megvalljuk Istennek, hogy nem tudjuk megoldani életünket, és még azt sem tudjuk, mire volna igazán szükségük. Nem tehetünk jobbat, mint az Ő szeretetébe helyezzük őket.”

A könyvecske mondhatni a szentségimádás felfedezéséről szól. Szerzője szerint a szentségimádás maga az Élet. Személyes és bensőséges kapcsolat azzal, aki annyira szeretett, hogy meghalt értem, és odaadta magát nekem. A szentségimádás Isten titkának szemlélése szeretettel, az Oltárszentségben jelenlevő Krisztus személyén keresztül. Megosztom Vele, aki jelen van, a dolgaimat, érzéseimet, gondolataimat, emlékeimet, ötleteimet, terveimet, jelenemet és jövőmet, és meghallgatom az Ő véleményét. Engedjük, hogy a Szeretet találkozhasson végre azzal, akit szeret. Akit szeretünk, azzal szívesen időzünk, szeretetünk is a legegyszerűbben azon mérhető, hogy mennyi időt töltünk Vele. Jézus meghalt értünk szeretetből és naponta odaadja magát nekünk az Eukarisztiában, ahol a megtört Krisztus és a megtört ember ugyanaz. A Szentháromság jelenlétében egy élő, eleven szeretetközösségbe kapcsolódunk be: az Atya, a Fiú, a Szentlélek szeretetközösségébe. Már négyen vagyunk és ez nagyon jó közösség.

Most, az Eukarisztia évében mindnyájunknak ajánlott elolvasni Varga László atya *Szentségimádás* c. értékes kis könyvét.

K. L-né

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend: hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és után.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: kedd és péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna új miserendje:

vasárnap 11⁰⁰

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573);

hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán és csütörtökön
16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ – 10³⁰ és 18⁴⁵ – 19⁰⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Márciusi program:

Március 1: Károlyi Amy élete és művészete

Március 8: 1848 története a napi krónikákban

Március 15: Nemzeti ünnep

Március 22: „A mi vétkeink miatt kapott sebet, bűneink miatt törték össze!” – Nagyheti elmélkedés

Március 29: Húsvétkedd

Köszönet

Életünk második és harmadik gépkocsijától az elmúlt fél évben fosztottak meg bennünket szorgalmas autótolvajok. A dolog kellemetlen, bár korántsem szenzáció értékű: még a rövid Kolostor utcában is akad hasonló cipőben járó ismerős. Az autót azonban olykor az egyházközséggel kapcsolatos célra is igénybe vettük, különösen a Batthyány téri pékárúosztásnál nélkülözhetetlen. Hogy sikerüljön újabb autóra szert tennünk, segínyt kaptunk az újlaki alapítványoktól. Köszönetet mondunk vezetőiknek és különösképpen az adományozóknak.

Szaszovszkyék

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné,
dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony
Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András

Márciusi naptár

Nagyböjt keddi és pénteki reggelein 7 órakor együtt imádkozzuk a zsolozsmából a reggeli dicséretet, minden pénteken ½ 6-kor keresztút a templomban.

6. V. *Nagyböjt 4. vasárnapja*

9. Sze. *Római Szent Franciska, Savio Szent Domonkos*

12. Szo. *Keresztút a Kiscelli kálvárián du. 3 órakor*

13. V. *Nagyböjt 5. vasárnapja*

15. K. *Nemzeti ünnep*

17-18-19. *Triduum az este 6 órás szentmiséken*

19. Szo. *Szent József*

20. V. *Virágvasárnap, keresztút a Kecse-hegyen du. ½ 4 órakor*

21. H. *Szent Benedek, Flúei Szent Miklós*

Nagyhétfő, az esti szentmise után a gitáros énekhar elenekli Silye Jenő: Értelm is meghalt a kereszten c. oratóriumát.

A szent három napon reggel nincsenek szentmisék, ½ 7 - ½ 9-ig gyóntatás a templomban.

24. Cs. **Nagycsütörtök** – a szentmise az utolsó vacsora emlékére este 6 órakor kezdődik, utána szentségimádás a templomban 9 óráig, majd virrasztás a kápolnában ½ 11-ig.

25. P. **Nagypéntek** – szigorú böjti nap, este ½ 6-kor keresztút, utána 6-kor kezdődik a szertartás, majd szentségimádás a templomban 9 óráig.

26. Szo. **Nagyszombat** – reggel ½ 7-től egész nap szentségimádás, a húsvéti vigíliát ünneplő szentmise este 7 órakor kezdődik, feltámadási körmenet kb. ¼ 9-kor.

27. V. **Húsvétvasárnap**

½ 11-kor énekes nagymise

28. H. **Húsvéthétfő** – vasárnapi miserend

Gitáros mise a hónapban: március 6-án 9 órakor

Hírek, hirdetések

❖ Templomunkban a **nagyböjti triduumot Spányi Antal** püspök úr tartja a virágvasárnapot megelőző három nap, március 17-18-19-én (csütörtök, péntek, szombat) az esti szentmisék keretében.

❖ **Keresztút:** Március 12-én, szombaton a **Kiscelli kálvárián** újlaki keresztút András atya vezetésével, találkozás du. 3 órakor a Kiscelli út – Bécsi út sarkán. Március 20-án du. ½ 4 órakor a **Kecse-hegyen** gyermekek keresztútja. Találkozó a 65-ös busz végállomásától 1200 m-re lévő parkolóban. Az elmélkedést Kemenes Gábor atya vezeti.

❖ A Kossuth rádió február 4-i metodista vallási félórájában Csermák István szuperintendens beszélt az ökuméné jelentőségéről. Hangsúlyozta a hitvallás és a szeretet közösségét, és egy XVIII. századi angol metodista gondolatait idézte, aki a „fenyegető francia katolikus veszély” idején sem a szembenállást, hanem a kapcsolódást emelte ki. Újlaki hívek novemberben látogattak el a metodistákhoz, akik ezt az ökumenikus imahéten viszonzották.

❖ **Adó.** Akik személyi jövedelemadójuk 1-1%-áról rendelkezhetnek, azoknak szíves figyelmébe ajánljuk egyfelől a Katolikus Egyházat (adószáma: 0011), másfelől az újlaki plébániához tartozó két alapítványt. Az Újlaki Sárlos Boldogasszony Alapítvány adószáma: 18083440-1-41, az Újlak Karitás Alapítványé: 18018844-1-41.

Köszönjük az eddigi cikkeket, észrevételeiket, és továbbra is kérjük, hogy azokat a plébánia oldalbejáratánál lévő postaládánkba dobják! Szerkesztőségünk telefonszámai: Havasi (tel/fax): 368-1618, Keglevich: 325-7357, Koncsos: 325-7652, Szaszovszky: 367-7459; email cím: ujlakihangok@freemail.hu

A áprilisi szám lapzártája: március 20.